

Hoogte beslagvrije voet voor verpleegde en/of verzorgde in inrichting

1 juli 2018

Toepasselijke bepalingen

- [art. 475d lid 4 Rv](#)

- [art. 23 Pw](#)

Twee interpretaties

- Methode A: eigen bijdrage AWBZ + 2/3 bijstandsnorm + 2/3 normpremie

- Methode B: eigen bijdrage AWBZ + 2/3 bijstandsnorm + normpremie

Methode A (grammaticale interpretatie):

Art. 475 d lid 4 Rv verwijst naar art. 23 Pw. Dit betekent dat de beslagvrije voet minimaal gelijk moet zijn aan 2/3 van de norm in art. 23 Pw. De beslagvrije voet moet dus minimaal zijn:

alleenstaande ouder of alleenstaande $2/3 \text{ van } (315,54 + 34) = \text{€ } 233,03$

echtpaar $2/3 \text{ van } (490,81 + 81) = \text{€ } 381,21$

Methode B (wetshistorische interpretatie):

Volgens de grammaticale interpretatie wordt 2/3 van de normpremie zoals vermeld in art. 23 lid Pw genomen. De bijstandsnorm voor verpleegden en verzorgden is echter verhoogd met de normpremie omdat betrokkene anders niet de premie ziektekostenverzekering kan betalen. Rekening houdend met de bedoeling van de wetgever moet bij de berekening van de beslagvrije voet de normpremie dan ook volledig worden meegenomen (in plaats van 2/3). Dit levert de volgende bedragen op:

alleenstaande ouder of alleenstaande $(2/3 \text{ van } 315,54) + 34 = \text{€ } 244,36$

echtpaar $(2/3 \text{ van } 490,81) + 81 = \text{€ } 408,21$

Zowel door de belastingdienst als voor de berekening van het vrij te laten bedrag (vtlb) voor de wspan wordt deze interpretatie gehanteerd. Zie de [vtlb-calculator](#)

Welke interpretatie?

Art. 23 lid 2 Pw is ingevoerd met invoering van de Zorgverzekeringswet. Voor 1 januari 2006 was een apart bedrag voor de ziekenfondspremie in de norm opgenomen. Dit kwam te vervallen. In de plaats daarvan moest de inrichtingsnorm verhoogd worden met de premie die men gemiddeld genomen zelf moet betalen. (standaardpremie – maximale zorgtoeslag = normpremie). De verhoging in art. 23 lid twee Pw is dus nodig om de zorgpremie te kunnen voldoen. Deze verhoging zou dan ook bij de beslagvrije voet volledig meegenomen moeten worden.

Zie: [Kamerstukken II 2005-2006, 30314, nr. 11 p. 3-4](#)

De wetshistorische interpretatie wordt met invoering van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet tot wet verheven. Uit de Memorie van toelichting blijkt dat hiermee geen wijziging is beoogd, maar slechts een verduidelijking.

Zie: [Kamerstukken II 2016-2017, 34628, nr. 3, p. 70](#)

Dit alles pleit voor methode B: een wetshistorische interpretatie!